

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17655

гр. София, 24.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 162 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА

като разгледа докладваното от РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело № 20231110170126 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от „А.С.В.“ ЕАД, ЕИК ****, седалище и адрес на управление в ****, представлявано от Изпълнителния директор Ю.Х.Г., чрез пълномощника юрисконсулт И.Н.Н., против В. Д. В., ЕГН *****, с постоянен адрес в ***** и с настоящ адрес в *** II ****.

Твърди се в исковата молба, че на 23.06.2021 г. между "С.К." ООД, като заемодател, и В. Д. В., като заемател е сключен договор за паричен заем № 539148, съгласно който заемодателят е предоставил на длъжника сумата от 1 800 лв., която заемополучателят се е задължил да върне, заедно с уговорената възнаградителна лихва на 37 равни седмични вноски в срок до 09.03.2022 г. Ответникът не е погасил чрез плащане задълженията по договора за кредит и тъй като е изпаднал в забава дължи и обезщетение за забавено плащане. С договор за цесия, сключен на 14.06.2022 г. „С.К.“ ООД е прехвърлило вземането си към В. Д. В. на ищцовото дружество.

Въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, депозирано от „А.С.В.“ ЕАД против В. Д. В. е образувано частно гражданско дело № 25687 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, 162-ри състав. Заявлението е уважено и е издадена заповед за изпълнение № 14624 от 24.05.2023 г., с която ответникът е осъден да заплати на ищцовото дружество сумата от 2 888,52 лв. (две хиляди осемстотин осемдесет и осем лева и петдесет и две стотинки), дължима въз основа на договор за паричен заем № 539148, сключен на 23.06.2021 г. между „С.К.“ ООД и В. Д. В. и договор за цесия от 14.06.2022 г., от която а) 1 800 лв. (хиляда и осемстотин лева) – главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 31.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, б) 283,68 лв. (двеста осемдесет и три лева и шестдесет и осем стотинки) – договорна лихва за периода от 30.06.2021 г. до 09.03.2022 г. и в) 804,84 лв. (осемстотин и четири лева и осемдесет и четири стотинки) – обезщетение за забава за периода от 01.07.2021 г. до датата на подаване на заявлението в съда – 31.03.2023 г. В законовия едномесечен срок длъжникът В. В. е възразила срещу дължимостта на сумите по заповедта, поради което и на основание чл. 415 ал. 1 т. 1 от ГПК на заявителя е указано да предяви иск за установяване на вземането си.

Като излага тези обстоятелства процесуалният представител на „А.С.В.та“ ЕООД обосновава правния интерес от предявяването на обективно кумулативно съединени иски против ответницата за установяване дължимостта на сумите, за които е издадена заповед за изпълнение № 20493 от 19.07.2022 г. по частно гражданско дело № 36353 по описа на съда

за 2022 г. на Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 162-и състав.

Съдът, като взе предвид твърденията в исковата молба и данните в частно гражданско дело № 25687 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, 162-ри състав, намира предявените искове за недопустими поради липса на правен интерес, предвид следното:

Със заповед за изпълнение № 14624 от 24.05.2023 г., издадена по частно гражданско дело № 25687 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, 162-ри състав е уважено изцяло искането на „А.С.В.та“ ЕАД и длъжникът (ответник в настоящето производство) е осъден да заплати на ищцовото дружество сумите, предмет на исковата молба. В срока за възражение, В. В. депозира такова, но в него реално не оспорва задължението, а моли за неговото разсрочване, като излага твърдения за материални затруднения. Възражението е изпратено на заявителя „А.С.В.та“ ЕАД за сведение с оглед евентуално постигане на споразумение с длъжника и предвид процесуалната недопустимост за разсрочване на задължение по заповед за изпълнение. На заявителя, обаче, не са дадени указания за предявяване на иск за установяване на вземането по заповедта, тъй като не са налице предпоставките за това. Длъжникът не оспорва задължението по заповедта за изпълнение. Напротив, косвено признава същото, отправяйки искане за неговото разсрочване. След изрично дадени указания от съда, В. В. не депозира ново становище или възражение. Ето защо, съдът приема, че длъжникът не е оспорил задължението, поради което за заявителя „А.С.В.“ ЕАД липсва правен интерес от предявяването на иск по чл. 422 от ГПК.

Предвид горното, съдът намира настоящето производство за недопустимо, поради което и на основание чл. 130 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 70126 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 162-ри състав, поради недопустимост на иска.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, подадена чрез Софийски районен съд до Софийски градски съд в едноседмичен срок, считано от датата на връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____